

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 3. oktober 2012 — Jan Sneller mod DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Sag C-442/12)

(2013/C 9/49)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jan Sneller

Sagsøgt: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 87/344/EØF ⁽¹⁾ tilladt, at en retshjælpsforsikrer, der i sine policer bestemmer, at retshjælp i retssager eller administrative klagesager i princippet skal ydes af forsikrers arbejdstagere, derudover bestemmer, at omkostningerne til retshjælp til en af den forsikrede efter frit valg udpeget advokat eller anden rettergangsfuldmægtig kun dækkes, såfremt forsikreren finder, at behandlingen af sagen må overdrages til en ekstern rettergangsfuldmægtig?
- 2) Gør det for besvarelsen af det første spørgsmål nogen forskel, om der er advokattvang eller pligt til anden juridisk bistand i den omhandlede retssag eller administrative klagesag?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 87/344/EØF af 22.6.1987 om samordning af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om retshjælpsforsikring (EFT L 185, s. 77).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 11. oktober 2012 — Werner Krieger mod ERGO Lebensversicherung AG

(Sag C-459/12)

(2013/C 9/50)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Werner Krieger

Sagsøgt: ERGO Lebensversicherung AG

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 15, stk. 1, første punktum, i Rådets andet direktiv 90/619/EØF af 8. november 1990 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den fri udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 79/267/EØF (andet livsforsikringsdirektiv) ⁽¹⁾ under hensyntagen til artikel 31, stk. 1, i Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv) ⁽²⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en bestemmelse — som § 5a, stk. 2, fjerde punktum, i Versicherungsvertragsgesetz som affattet ved tredje lov til gennemførelse af forsikringsretlige direktiver fra Rådet for De Europæiske Fællesskaber af 21. juli 1994 (tredje gennemførelseslov/EØF til Versicherungsaufsichtsgesetz) — hvorefter en opsigelsesret eller en indsigelsesret udløber senest et år efter betaling af den første forsikringspræmie, selv når forsikringstageren ikke er underrettet om retten til opsigelse eller til at gøre indsigelse?

⁽¹⁾ EFT L 330, s. 50.

⁽²⁾ EFT L 360, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 15. oktober 2012 — Granton Advertising BV mod Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

(Sag C-461/12)

(2013/C 9/51)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Granton Advertising BV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal udtrykket »andre adkomstbeviser« i artikel 13, punkt B, litra d), nr. [5]), i sjette direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ [siden 1. januar 2007 artikel 135, stk. 1, litra f), i ottende direktiv 2006/112/EF ⁽²⁾, med senere ændringer] fortolkes således, at det omfatter et Grantoncard, der er et kort, som kan overdrages, og som anvendes til (delvis) betaling for varer og tjenesteydelser, og hvis dette er tilfældet, er udgivelsen og salget af et sådant kort så fritaget for omsætningsafgift?
- 2) Hvis dette ikke er tilfældet, skal udtrykket »andre i handelsforhold benyttede dokumenter« i artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3), i sjette direktiv 77/388/EØF [siden 1. januar 2007 artikel 135, stk. 1, litra d), i ottende direktiv 2006/112/EF, med senere ændringer] så fortolkes således, at det omfatter et Grantoncard, der er et kort, som kan overdrages, og som anvendes til (delvis) betaling for varer og tjenesteydelser, og såfremt dette er tilfældet, er udgivelsen og salget af et sådant kort så fritaget for omsætningsafgift?
- 3) Er det, såfremt et Grantoncard udgør et »andet adkomstbevis« eller et »andet i handelsforhold benyttet dokument« i den ovenfor fastlagte betydning, af betydning for spørgsmålet, om udgivelsen og salget heraf er fritaget for omsætningsafgift, at det ved anvendelsen af dette kort i praksis er illusorisk at opkræve afgift af (en forholdsmæssig del af) den pris, der er betalt for det?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).
⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 17. oktober 2012, ATP Pension Service A/S mod Skatteministeriet

(Sag C-464/12)

(2013/C 9/52)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: ATP Pension Service A/S

Sagsøgte: Skatteministeriet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾ fortolkes således, at begrebet »investeringsforeninger, således som disse er fastsat af medlemsstaterne« skal omfatte pensionskasser som de i hovedsagen omhandlede med følgende karakteristika, når medlemsstaten anerkender de i afsnit 2 i forelæggelseskendelsen angivne institutter som investeringsforeninger:
 - a) afkastet til lønmodtageren (pensionskunden) afhænger af afkastet af pensionskassens investeringer,
 - b) arbejdsgiveren skal ikke foretage supplerende indbetaling for at sikre pensionskunden et bestemt afkast,
 - c) pensionskassen investerer kollektivt de opsparede midler ud fra et princip om risikospredning,
 - d) den væsentligste del af indbetalingerne til pensionskassen beror på kollektive aftaler mellem arbejdsmarkedets organisationer, der repræsenterer de enkelte lønmodtagere og arbejdsgivere, og ikke på den enkelte lønmodtagers individuelle beslutning,
 - e) den enkelte lønmodtager kan individuelt beslutte at foretage yderligere indbetalinger til pensionskassen,
 - f) selvstændige erhvervsdrivende, arbejdsgivere og direktører kan vælge at indbetale pensionsbidrag til pensionskassen,
 - g) en forud fastsat del af den kollektivt aftalte pensionsopsparing for lønmodtagerne anvendes til en livsvarig livrente,
 - h) pensionskunderne afholder pensionskassens omkostninger,
 - i) indbetalinger til pensionskassen er fradragsberettiget inden for visse beløbsmæssige grænser i henhold til national indkomstskatteret,
 - j) indbetalinger på en individuel pensionsordning, herunder på en pensionsordning oprettet i et pengeinstitut, hvor midlerne kan placeres i en investeringsforening, er fradragsberettiget i henhold til national indkomstskatteret i samme omfang som under litra i),